RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 121.541 van 9 juli 2003
in de zaak A. 133.992/VII-29.211.

In zake : Marc VALCKE,
die woonplaats kiest bij
advocaat Ph. LEROY,
kantoor houdende te GENT,
Coupure 5

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Marc VALCKE op 12 maart 2003 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw van 10 januari 2003 houdende uitspraak over het beroep aangetekend tegen de beslissing van 23 januari 1992 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen, houdende het gedeeltelijk weigeren van de vergunning aan Noël VALCKE om een vergunde varkensfokkerij, gelegen te Hooglede, Roeselarestraat 92 uit te breiden;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 juni 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 juni 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. AERTS die, loco advocaat Ph. LEROY verschijnt voor verzoeker, en van advocaat P. LOUAGE die, loco advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. <u>De feiten</u>

Op 20 februari 1987 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hooglede aan Noël VALCKE, vader van verzoeker, een bouwvergunning voor een zeugenstal en twee mestvarkensstallen.

Op 16 juni 1988 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen aan voornoemde een exploitatievergunning (ARAB-regime) voor een varkenshouderij met een stal voor 350 zeugen en beren en 750 gespeende biggen, en een stal voor 950 mestvarkens. De vergunning wordt verleend voor een termijn van 15 jaar. Een tweede stal voor 950 mestvarkens wordt geweigerd. Deze beslissing wordt niet aangevochten.

Op 23 januari 1992 weigert de bestendige deputatie een aanvraag, ingediend op 28 september 1990, nog steeds onder het ARAB-regime, om de inrichting uit te breiden met een stal voor 950 mestvarkens.

Noël VALCKE tekent daartegen administratief beroep aan.

Met een meldingsformulier, aangetekend verzonden op 18 juni 1992, laat verzoeker weten dat hij de inrichting heeft overgenomen.

Op 5 augustus 1994 wordt het administratief beroep verworpen door de verwerende partij.

Verzoeker en zijn vader tekenen een annulatieberoep aan tegen de weigering van de vraag tot uitbreiding. Deze wordt vernietigd bij arrest van de Raad van State nr. 91.671 van 18 december 2000, omdat, in de stand van de wetgeving op het ogenblik van de bestreden beslissing, de overheid niet de bevoegdheid bezat om bij wege van het weigeren van een exploitatievergunning een uitbater reeds vooraf de mogelijkheid te ontzeggen om van één of meer van de wettelijke mestafzetmogelijkheden gebruik te maken.

In de na het vernietigingsarrest hernomen procedure adviseert de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen gunstig. De Vlaamse Landmaatschappij en de afdeling Milieuvergunningen adviseren ongunstig.

Gelet op het verstrijken van de basisvergunning voor de inrichting dient verzoeker op 13 juni 2002 een vergunningsaanvraag in ter hernieuwing, en tegelijk ook opnieuw voor de uitbreiding met een stal voor 950 mestvarkens.

Op 19 december 2002 verleent de bestendige deputatie ingevolge de vraag van 13 juni 2002 een milieuvergunning voor de exploitatie van 1.900 mestvarkens, 350 zeugen en 5 beren, voor een termijn op proef die aanvangt op 19 december 2002 en eindigt op 31 december 2003 .

Op 10 januari 2003 wordt de bestreden beslissing genomen. Het beroep wordt opnieuw verworpen, de in september 1990 gevraagde uitbreiding met een stal voor 950 mestvarkens blijft geweigerd. De weigering wordt als volgt gemotiveerd:

> "(...)
> Overwegende dat bij toetsing aan het Meststoffendecreet kan gesteld worden dat artikel 31 van het decreet van 20 december 1995 tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen een overgangsbepaling voorziet met betrekking tot lopende ARAB-vergunningsaanvragen die luidt als volgt:
> 'Aan de bestaande veeteeltinrichtingen, zoals bepaald in artikel 2,7° van onderhavig decreet, en aan de bestaande landbouwinrichtingen waarvoor vóór 1 september 1991 een uitbatingsvergunning conform de ARAB-reglementering werd aangevraagd en waarvoor nog geen definitieve beslissing werd genomen in laatste aanleg, kan de vergunning worden verleend in zover aan de wettelijke voorwaarden is voldaan. Het aantal dieren waarvoor de vergunning wordt verleend mag niet groter zijn dan de aantallen bepaald in artikel 2bis, §2, 2°b), c), e) van dit decreet. De te vergunnen productie van dergelijke inrichtingen wordt [...] voor de toepassing van dit decreet als vergund beschouwd';
> dat voor een uitbreiding met 950 mestvarkens tot een gesloten varkenshouderij met 350 zeugen de som van de vergunde dieren, zoals bepaald in het vroegere artikel 2bis, §2, 2°, b), c), e) van het Meststoffendecreet, A1/200 + C/300 = 350/200 + 199/300 = 2,41 bedraagt zijnde groter dan 1; dat derhalve aan de in voormeld artikel 31 voorziene voorwaarde niet is voldaan;
> dat zelfs voor de vroeger verleende vergunning de coëfficiënt groter is dan 1;
> dat bijgevolg de gevraagde verandering van een vergunde varkensfokkerij door uitbreiding met een tweede stal voor 950 mestvarkens dient geweigerd te worden;
> (...)";

2. <u>Beoordeling</u>

Overwegende, ambtshalve, dat de bestreden beslissing werd genomen ingevolge een aanvraag strekkende tot uitbreiding van een exploitatievergunning die op 16 juni 1988 werd verleend, voor een termijn van 15 jaar; dat deze vergunning bijgevolg is verstreken sedert 16 juni 2003; dat uit het feit dat de basisvergunning waarop de gevraagde uitbreiding betrekking had verstreken is, noodzakelijkerwijze voortvloeit dat, na een gebeurlijke vernietiging door de Raad van State, de verwerende partij alleen de aanvraag zou kunnen afwijzen bij gebrek aan een voorwerp; dat dit principe met betrekking tot de milieuvergunning wordt verwoord in artikel 30, § 5, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I), dat bepaalt dat de vergunning voor de verandering van een inrichting verleend wordt voor een bepaalde duur waarvan de einddatum deze van de lopende vergunning niet mag overschrijden; dat een vernietigingsarrest er niet toe kan leiden dat aan verzoeker alsnog de gevraagde vergunning wordt verleend; dat dienvolgens verzoeker niet over een actueel belang beschikt bij de vordering; dat derhalve de vordering tot schorsing moet worden afgewezen,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen juli tweeduizend en drie, door :

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **E. BREWAEYS.**